

БОЧКАРЬОВ Юрій Георгійович

Випускник
енергетичного
факультету (1962 р.)

Член наглядової ради
ВАТ «Дніпроенерго».
Голова правління ВАТ «Дніпроенерго»
(до 2010 р.), Міністр енергетики
України в 1996–1997 рр.
*Заслужений енергетик України,
депутат Запорізької міської ради
чотирьох скликань*

Народився 2 вересня 1938 р. у Петропавловську-Камчатському (Росія) в родині кадрового військового Георгія Пилиповича Бочкарьова та його дружини Марії Михайлівни.

Після успішного закінчення Феодосійської середньої школи № 2 рік працював на Феодосійському механічному заводі. Прагнення здобути вищу освіту привело Юрія Бочкарьова у Львів. Саме тут, у Політехнічному інституті, він здобув спеціальність інженера-електрика і знайшов хороших друзів, про яких досі згадує з теплотою: Ю. Москалевського, Л. Старовірова, Л. Лауконена, Б. Гуревича, А. Журахівського, М. Солоху, Г. Поліщука.

У 1962 р. Юрій Бочкарьов приїхав до Запоріжжя, де й зараз продовжує працювати.

Професійне становлення його як енергетика розпочалося з посади майстра Запорізького підприємства міських електромереж. За рік Юрій Георгійович став головним інженером міських електромереж «Запоріжміськ-світло». У 1973 р. ініціативного і перспективного фахівця призначили директором Запорізького підприємства міських електромереж. Серед безлічі втілених проєктів найбільш значущим Юрій Георгійович вважає створення принципово нової структури цієї організації, яка виявилася настільки оптимальною, що функціонує до цього часу.

З 1981 р. Ю. Г. Бочкарьов — на державній службі: перший заступник голови, голова Запорізького міськвиконкому, а з 1992 р. — голова адміністрації Запорізької області, представник Президента України. На цих посадах Юрій Георгійович із властивими йому енергією, твердою вірою у власні сили, працьовитістю і наполегливістю реалізував свій творчий потенціал, завдяки чому в рекордні терміни були зведені очисні споруди на Дніпрі і місто почало отримувати чисту воду, було реформоване теплове господарство й побудовані потужні централізовані теплові котельні.

Протягом 1994–1996 рр. Юрій Бочкарьов працював на керівних посадах у «Дніпроенерго», а в 1996 р. його призначили міністром енергетики України. Це була потужна, змістовна і результативна робота. За безпосередньої участі Юрія Георгійовича у 1997 р. ухвалено Закон України «Про електроенергетику», який із невеликими доповненнями і змінами діє й сьогодні. Велика робота була проведена з підписання Угоди про створення енергоринку. Усього за рік Кабінет Міністрів України затвердив понад сто постанов, що стосувалися впорядкування роботи енергетичної галузі.

У 2000 р. Ю. Г. Бочкарьов знову повернувся до ВАТ «Дніпроенерго» і став членом правління з питань зовнішніх зв'язків, зв'язків із громадськістю і соціальних питань, директором із капітального будівництва, генеральним директором і, нарешті, головою правління компанії.

ВАТ «Дніпроенерго» — одна з найбільших енергогенерувальних компаній України, у складі якої є три теплові електростанції — Запорізька, Криворізька і Придніпровська, сумарна встановлена потужність яких становить 8,185 ГВт. Крім того, це підприємство зі славною історією і багатьма традиціями, згуртована команда професіоналів.

Керуючи цією величезною компанією, Юрій Бочкарьов завжди робив ставку на виховання кадрів: серед майже 10 тис. співробітників більше половини має вищу й середню фахову освіту, а кадрова політика спрямована на стабільне підвищення рівня кваліфікації персоналу, оптимізацію чисельності й професійного складу кадрів. Він завжди докладає максимум зусиль, щоб зберегти трудовий колектив і всі соціальні гарантії, намагаючись у міру можливостей збільшувати пільги для своїх співробітників, підтримувати рівень соціальної стабільності й добробуту людей, що працюють у компанії.

На посаді голови правління ВАТ «Дніпроенерго» Юрій Георгійович

*Юрій Бочкарьов із майбутньою дружиною
Маргаритою, 1 травня 1958 р.*

Міністр енергетики Юрій Бочкар'юв (перший справа) під час візиту до Чорнобильської АЕС, 1997 р.

розпочав реалізовувати унікальну для вітчизняної енергетики інвестиційну програму, і доволі успішно: було виведено з консервації та відновлено роботу блоку № 10 Криворізької теплоелектростанції, що чекав на реконструкцію 12 років. У результаті цього енергосистема України одержала додаткову потужність у 300 МВт.

Основна стратегічна мета «Дніпроенерго» — нарощування генерувальної потужності. Тому головне завдання компанії — модернізація і реконструкція устаткування, технічне переоснащення, впровадження сучасних технологій, розробка нових схем і режимів із раціонального використання природного газу, залучення потенційних інвесторів. Серед інших завдань — зниження собівартості виробництва, наповнення бюджету податковими платежами, поліпшення соціального клімату на підприємствах і в містах, де розташовані станції «Дніпроенерго». Беззастережний пріоритет компанії — зменшення викидів шкідливих речовин в атмосферу, модернізація очисних споруд.

Успіх компанії насамперед залежить від таланту керівника згуртувати колектив навколо спільної ідеї. Формуючи команду, Юрій Бочкар'юв підбирав людей за принципом відданості справі й розуміння загального завдання. У центрі пильної уваги енергетика «від Бога» були, є й будуть людина праці, кадрова політика, спрямована на підвищення кваліфікації персоналу, розвиток соціальної сфери, турбота про пенсіонерів.

У 2007 р. Юрій Бочкар'юв очолив Раду оптового ринку електроенергії, до складу якої його обирають з 2005 р. щорічно. Це свідчить про те, що у формуванні енергетичної політики держави слово Юрія Георгійовича має високий авторитет, адже він сам переконаний, що основна рушійна сила — це згуртована команда професіоналів-однодумців.

Юрій Бочкар'юв має багаторічний досвід роботи в різних структурах, і йому завжди вдавалося проводити оптимізацію діяльності цих структур, не змінюючи команду. Із людських якостей для нього пріоритетними завжди були і залишаються чесність та працьовитість. «Якщо вони є, — впевнений Юрій Георгійович, — то виникає довіра, без якої команди не буде. А домогтися поваги можна лише відданістю справі, умінням знаходити компроміси, визнавати й виправляти власні помилки, адже люди це цінують. Плюс працювати, дуже багато працювати. Лідер повинен сприяти формуванню конкуренції і виховувати нові кадри, нових менеджерів і лідерів».

З квітня 2010 р. Юрій Георгійович обраний членом наглядової ради ВАТ «Дніпроенерго».

За роки своєї професійної діяльності Ю. Г. Бочкар'юв удостоєний звань «Ветеран енергетики Росії» (1996), «Заслужений енергетик України» (2001), «Почесний громадянин Запоріжжя» (2003); нагороджений орденами «За заслуги перед Запорізьким краєм» I ст. (2008), «За заслуги» III ст. (2009), знаком «Почесний енергетик України» (2008), нагрудним знаком «Золотий знак ВАТ «Дніпроенерго» (2008).

Завдяки романтичному Львову Юрій Георгійович зустрів свою дружину Маргариту Євгенівну, яка тоді навчалася у Львівському музичному училищі. Незабаром вони створили міцну й щасливу родину, виховали доньку Олександру, яка стала надійною підтримкою і опорою в житті подружжя. Здобувши фах психолога у Харківському університеті, вона присвятила себе улюбленій роботі й вихованню своєї донечки Олександри Сидорової, котра є справжньою гордістю всієї дружини і веселої родини Бочкар'ювих. Сьогодні онука Юрія Георгійовича і Маргарити Євгенівни — майстер спорту України. Вона та її партнер Владислав Доля — чемпіони світу і Європи зі спортивних танців, багаторазові чемпіони України, фіналісти відкритих чемпіонатів Австрії, Німеччини, Італії, Словенії, Великобританії.

На відкритті алеї Почесних громадян міста Запоріжжя, 2009 р.

Ю. Г. Бочкар'юв — 70. У колі рідних та колег